

Pasirodo, mana žinojo, kad būna išėjusi, o
todėl visa diena veleidu maneiti į lauką.
Jau aš pasimokiau.

Klasės darbas

Antikos mitai

Mitai jamažina tautos gyvenimo svarbiausius įvykius. Paprastųjų - mirtinųjų žmonių, etnų, gyvenime dalyvaui, ji tvarka, dariniai ir aspektai. Antikos am žinai juri, namirtinai, diemai ir deivės. Mituose atsispindi ir seniausio moralės įstatymai. Antikos mitologija sklinda am žinos jaunystės žavesio.

Antika tai senovės Romos ir Graikijos senovės kultūra tai žmonių kūryba.

Papasakot apie faktoriai kelionę dangų mi.

Klasės darbas

"Karalius Midas"

Pagrindinė mintis: ~~g~~ godus karalius pamokė
Iena: ~~g~~ gyvena die Karalius Midas

Liemai.

Jei aš būčiau karalius Midas.

Kartą gyvena karalius Midas. Jis turėjo didelę aradžią, o galybę karių, tarnai dideli duriai ir dukterys, papasakot dukra buvo jaunoji ruostabaus gražio mergaitė sakoti. Ji vietai matydavo savo tetines, je visa kita buvo apgaule, tarnai. Bet ji žinojo apie savo te

Klasės darbas

Apyrankė, alksnis, linuotė, švelnynė, ruduo, keke, sigos - 15
nalas, audras.

Šviesioji Itachi, deivė šarākasė, žodžiai sparnuoti, liūtai rusvieji, vilkai tvirtanagiai, didžiulį audimą, duris šviesigriais, medų geltoną, sedulų kietą, kiaulės žemėknisė, širdis geležinė, juodašonių laivų.

Atpasakojimas "Išisėja"

Jie priėjo Kirkes rūmus, pastatytus iš akmenio luitų. Jie stovėjo girios aikštėje, iš tolo matomų vietų. Šnos rūmus saugojo saugojo kalnų vilkai ir liūtai. Jūs buvo užkėjęs savo žolėm deivė. Iverus žmonius nepuolė, o juos maloniai

pasitiko. Jie viągino uodegas ir šokinėjo aplinkui.
Toki pat linksmi, iš šeimininko sulatukiais vaisių,
ji pulke pasitinka, norėdami gauti laukturį.

Nors vyrai ir drąsūs, išsigando tu liūtų ir vilkų.

Jie sustojo prie durų, deivės gražkasis
rūmuose ir pradėjo klausytis kaip Kirke vidui
maloniai dainavo, staklėse ausdama toki malonų
audimą, kaip tik deivės ir temoka austi. Pirminis
kalbėti pradėjo Politas-vyru vadovas:

„Vyrai mieli! Vidui ausdama didžiulį audimą,
Daina, dainuoja gražiai deivė ar moteris gal.
Pašaukime, čia nesitovėja! Kai jis baigė, vyrai
pašaukė, įėjo ji atidare duris. Visus pakvietė į
vidų. Kraiviai visi smėjo, tik Kurilochas pasiliko
nugausdamas kalastingus spastus. Deivė visus
viduje pasodino, vaišino sūriu ir milttais su me-
dumi. Pastebė visus kerimosiom žolim parvai-
šino, Kirke juos pakvietė ruktėle ir sura-
visus į kigulidę. Jų galvos, seriai ir balsas bu-
vo kaip kiaulės, parsu, kūnas visai parikeitė,
tik protas liko koks būves. Kirke juos ne papu-
šio to, ką kiaulės eda. Ji Kurilochui leidau

pasilikti savo vietoj, o aš išėjau pažiūrėti.

Pašaukiau deivę, ji ir vel atidare, pakvietė ma-
nė į vidų, nors širdis drebejo, nuėjau. Ji pasodino
manė į kėslą, o po kojomis padėjo suolelį. Dėvė
atsigerti savo žolius ir palietė mane savo
ruktėle, bet gerimas manęs neapsvaigino.

Kol ji kalbėjo, aš paėmiau savo kalaviją ir ju-
noriu sudoroti, bet ji apkabinusi mano kelius
imė melsti ir sakėti klausinėti: kas ai! Iš kokios
padermės, kad manęs neapjūde jos žolis? Ji pagl-
vojo, kad mano širdis glesėinė.

Keturios mergos tada namuose bėgiojo ir tvarka
palauki. Tiena ant kėslų padėjo pagalvėles. Trečia
atnešė vyno po aukšines taurę, o ketvirta prinešus
vandens šildė mandymuisi, o kai vanduo sušilo ji
pakvietė mane ir pradėjo pilti šalto vandens
ant mano galvos. Kai išsimaudėjau, ji ištrūnė
mane aluvom, wāvilko gražų apsiaustą ir pasodino
atgal į kėslą. Atnešė vandens kvė kambarinė man
supylė ant rankų. Prinešė daug valgių, bet mano
širdis nenorėjo. Šada man kita buvo galvoj. O pama-
čiau si Kirke koks esu nelaimingas ir prislegtas paklausė

kodėl aš toks nusiminęs. Ji patikino mane, kad tikrai nėra ko bijoti. Aš jos paklausiau ar apli kokis žmogus valgiais draugais, seppamates neišgelbėjęs savos draugų, todėl geriau leistum pamatyti mano draugus. Jada ji pasiėmė savo rufitelę ir juos visus išleido iš kiaulidės. Atvedė visus ir atkerėjo. Visi jie buvo pasidavę dar jaunesni nei bave, ir pažinę mane paspaudė kiekvienas man ranką, ir pradėjo visi ~~to~~ verkėti, nei rūmai skambėjo.

O deivė priejo prie lūdiejo ir paliepi laive surasti bobę, ji paslepti doje ir ateiti pasivėni savo vyrų.

Klasės darbas

Kas žmogui tėvynė?

Kai žmogus gimsta, toks silpnas ir bejėgis, kai jis pūgėja, žengia pirmą žingsnį, taria pirmą žodį. Vėliau jis vėanga ir supranta, kad jo tėvynė yra ten kur jis gimė ir vėango. Sen, kur pažino mokytojus ir draugus, kur su kiemo vaikais ejo žvejojti. Taip! Sen yra tėvynė.

Mano tėvynė yra Varena. Aš čia ~~man~~ sau gimiau ir augau. Dar ir dabar augu. Čia, gėra, miškai, ešėrai, pievos, upės. Varenos

kraštas garsėja kaip grubų kraštas. Tai tiesa, bet čia auga netik grubai, uogos, medžiai, bet ir mes, visi vaikai jau ~~gėra~~ nuo ^{mažėm} čia gėraujan. Taiigi mes jau kaip ir vėangom. su žiais miškai.

Varena, juosia ir upės. Tai Merkus ir Varenė. Nėmunas pro mūsų miestelį neteka, bet gal taip ir geriau. Prie upės kas met. eina mūsų mokyklos, pradėnukiai. Je tvārko aplinka, pas-kui žaidžia vairius žaidimus.

Kad ir kiek žmonių išvažiudų į kitas šalis, kad ir kiek laiko jie ten būna, bet jų gimtinė vis da likta pati.

Klasės darbas

N. Vėlius

Artimas ir tolimas pasaulis sakmėse. Čia pateikiami rimti pasakojimai, kitados būvę perduodami iš kartų lapų ir knyras. Mitologinėse skakmėse ir vaizduojamas tas trumpas laikis mitinio pasaulio atsivėrimas. Mitinis pasaulis yra sukurtas atidėjai stebinti gamtą ir žmogų gyvenimą, pažauant žmogaus psichikos ir

2005

08-27

2000

10-01